

תת"ע 11192/02/19 - מדינת ישראל נגד אילן אלכסי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 11192-02-19 מדינת ישראל נ' אילן אלכסי
לפני כבוד השופטת שרית קריספין

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד פרידמן

המאשימה

נגד

אילן אלכסי

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 20.8.18, הודעת תשלום קנס בגין חציית קו הפרדה רצוף, שאין בצדו הימני קו קטעים (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 36(ג) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וטען: **לא היו דברים מעולם. אכן נסעתי שם במקום, כמידי בוקר אני נוסע שם. לא עברתי קו הפרדה רצוף.**

ביום 4.7.19, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העיד רס"ל לידור סרי, עורך הדו"ח והוגש הדו"ח, שסומן ת/1.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 20.8.18, בסמוך לשעה 09:35, נהג הנאשם באופנוע בתל אביב, ברחוב לה גוורדיה, מכיוון מזרח לכיוון מערב, כשהוא מרכיב אדם נוסף ובהגיעו בסמוך לבית מספר 28, נצפה על ידי עד התביעה, שעמד בצומת הרחובות לה גוורדיה- המעפילים, כאשר הוא חוצה קו הפרדה רצוף, שאין מימינו קו קטעים, נוסע כ-5 מטרים מעבר לקו, במסלול הנגדי ואז חוזר למסלול הנסיעה למערב.

העד הורה לנאשם לעצור את הרכב, תוך שהוא שומר עמו על קשר עין רצוף ורשם מפיו את הדברים הבאים: "**נסעתי**

על הקו".

העד נשאל בחקירה נגדית אם נכון שהיו במקום מספר שוטרים, שעצרו כ-12 כלי רכב דו גלגליים והשיב, שלא ציין זאת בדו"ח ואינו זוכר.

העד נשאל אם נכון כי בצומת בה עמד, יש עץ שהסתיר לו את שדה הראיה והשיב, כי היה לו שדה ראייה פתוח והוא יכול היה לראות עד הצומת הבא.

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, אך לא עבר כל עבירה, למען בטחונו ובטחון הנוסע שהיה עמו וכן, כיוון שהוא יודע שבמקום עומדים שוטרים רבים. לדבריו, היו 3-4 שוטרים במקום, שעצרו 12-13 רוכבי אופנוע, באופן שרירותי ורשמו להם דו"חות שונים, "היה מעין שוק", לדבריו.

הנאשם נשאל אם אמר לשוטר כי נסע על הקו, כפי שנרשם מפיו בדו"ח והשיב בשלילה.

הנאשם התבקש לאשר כי חתימתו מופיעה על גבי הדו"ח והשיב כי זו אינה חתימתו וכי אין לו מושג, מי חתם בשמו על הדו"ח וכי לא הגיש תלונה על זיוף, אף כי הבחין בחתימה.

הנאשם נשאל מדוע לא הביא את הנוסע לעדות והשיב כי לא ידע שעליו להביאו וכי מדובר בעניין עקרוני.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. העד ציין את מקום עמידתו, כיוון נסיעת הנאשם, המקום בו סטה וחצה את קו הפרדה הרצוף, כברת הדרך אותה נסע במסלול הנגדי ושמר על קשר עין רצוף עם הנאשם, עד לעצירתו.
2. עדותו של עד התביעה הייתה עניינית ולא נסתרה בחקירה נגדית.
3. גרסת הנאשם, מאידך, לא עשתה עלי רושם אמין. הנאשם ניסה להרחיק עצמו מהעבירה בכל דרך, לרבות הטענה הסתמית והבלתי ברורה, לפיה, מישהו זייף את חתימתו על גבי הדו"ח. מדובר בטענה הפוגעת באמינותו של הנאשם באופן משמעותי. בעדותו הראשית, לא טען הנאשם באופן מפורש לגבי העבירה, לא טען כי נסע במסלול הנסיעה ומימין לקו הפרדה הרצוף, אלא טען באופן כללי, כי אינו מבצע עבירות וכי היו במקום הרבה שוטרים שעצרו רוכבי אופנוע, כמפורט

לעיל.

4. הנאשם נמנע מלהביא לעדות את הנוסע שהיה עמו, אף כי זה יכול היה, לכאורה, לתמוך בגרסתו והימנעות זו, תיזקף לחובתו. טענת הנאשם, לפיה לא ידע כי עליו להביא את העד, אין בה ממש, שכן בדיון ההקראה, הוסבר לנאשם כי עליו להביא לדיון ההוכחות את כל הראיות והעדים שיש ברשותו והדבר גם כתוב באופן ברור ומפורש בפרוטוקול שנמסר לידיו.

5. בע"פ 4004/98 ורשבסקי נגד מדינת ישראל, חזר כבוד הש' מודריק, על עמדתו, כפי שנקבעה בתיק קודם, פרשת רגב ולפיה :

"לאמור במצב של עדות הנאשם מול עדות השוטר.... לדידי, עדות השוטר אכן עדיפה, מפני שיש לה מעיקרה יתרונות ברורים על פני הנאשם. ראשית, בהנחה.....אין לראות את השוטר כצד אינטרסנטי, שעדותו עלולה להיות מושפעת מאינטרס של "יפוי" כלשהו. הנהג, לעומתו, הוא צד מעוניין והוא עשוי באורח תת הכרתי ל"יפוי" את התנהגותו, להכשירה ולהצדיקה בעיניו. שנית, השוטר נהנה מיתרון של התמקצעות וניסיון עבודה. הנהג, גם הנהג המקצועי, אינו עתיר ניסיון באיתור מעשי עבירה. שלישית והוא עיקר בעיני, השוטר נהנה מיתרון ההתמקדות וריכוז תשומת הלב בנהג ובמעשה העבירה. הנהג, באורח טבעי, אינו מקדיש תשומת לב מיוחדת לאורח הנהיגה שלו ובשעה שמוטחת נגדו טענה בדבר ביצוע עבירה מצדו (מהירות, חציית פס הפרדה, אי ציות לתמרור וכו'), עליו לבצע ראייה לאחור... ואין לפניו סרט חזותי מוקלט של הנהיגה. היתרון של השוטר ברור".

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י"ג תמוז תשע"ט, 16 יולי 2019, במעמד הצדדים